

Страшно борються вставати
Проти насильства гидкого?
Жалко вам теплої хати,
Жалко життя затишного?

З матір'ю, з сином, з коханням
Вам розлучитися шкода?
Ви живете сподіванням:
Прийде й без того свобода?

Ні, хто розбити кайдани
Вміє своєю рукою, —
Той тільки вільним і стане:
Воля живе боротьбою!

Хто ж сього серцем не чує,
В кого нема на це сили, —
Той у неволі звікує,
Буде рабом до могил?

1897.VI.3.
